

வைத்திய சந்திரிகா.

ஓர் உயர்தர தமிழ் மாதப்பத்திரிகை.
நிரந்தர ஆங்கிலமாதம் முதல்வாரத்தில் வெளிவரும்

Vol. 6 | December 1944 | No. 12

விஷய நுசிகை.	பக்கம்
திராவிட வைத்திய சம்மேளனம் கருர்	1
திருச்சி ஆயுர்வேதசபை	1
யோகரத்நாகரம்	191-196

சந்தா விரிதம்.

வருஷ சந்தா:—
உள் நாட்டுக்கு ரூ. 2
வெளிநாட்டுக்கு ரூ. 3

விளம்பர விகிதம்.

மாதம் 1-க்கு பக்கம் 1-க்கு ரூ. 8
" " 1-க்கு ரூ. 4
" " 1-க்கு ரூ. 2

கிடைக்குமிடம்:—

Pandit, S. NARAYANA IYENGAR.

Editor and Publisher.

No 2, Police Station West Lane, Madura.

—சென்னை—

[விலை 0—3—0]

சங்கடேஸ்வரர் குளம், மதுரை—44.

12-வது திராவிட வைத்ய சம்மேளனம் கஞூர்.

1944ஆம் டிசம்பர்மீ 2, 3 தேதிகளில் ஷே சம்மேளனம் கஞூரில் முனிசிபல் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது. வைத்யரத்னம், கேப்டன், ஸ்ரீ ஜி. ஸ்ரீநிவாஸமூர்த்தி அவர்கள் (சென்னை கவர்ன்மெண்ட் சுதேச வைத்ய பாடசாலையின் மாஜிபிரின்ஸ்பால்) மேளவாத்தியத்துடன் மிகுந்த உத்ஸாஹத்துடன் வரவேற்கப்பட்டு விசேஷமாக கொடிகள் தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட உபன்யாஸ ஹாலுக்கு அழைத்தச் செல்லப்பட்டு பிரத்யேகமாக அமைக்கப்பட்ட மேடையில் அமர்த்தபின் சம்மேளனம் ஆரம்பமாயிற்று. பிரதிநிதிகளும் பொதுஜனங்களும் உத்தியோகஸ்தர்களுமாக சுமார் 500 பேர்கள் ஹால் முழுவதும் குழுமி யிருந்தனர். சென்னை டாக்டர் A. லக்ஷ்மீபக்சுரூ அவர்கள் M. B. C. M., மங்கலூர் டாக்டர் சாஸ்திரி சென்னை டாக்டர் C. துவாரகாநாத், பூவாரூர் டாக்டர் சோமசுந்தரம், திருச்சி, வைத்ய வாசஸ்பதி V. B. நடராஜ சாஸ்திரிகள், ஸ்ரீரங்கம் டாக்டர் V. சுப்பிரமணியம், மதுரை வைத்யசுந்திரிகை ஆசிரியர் பண்டிட் நாராயண அய்யங்கார் முதலியோர் பிரசன்னமாகி யிருந்தனர். உபசரணை சபைத்தலைவர், வைத்யவாசஸ்பதி பண்டிட் P. S. ராமசர்மா அவர்கள் தலைமைப்பிரசங்கம் செய்தவுடன் கஞூர், ஜில்லா முனிசிப், ஸ்ரீ ஸி. ராஜபாதர் உடையாளர் அவர்கள் B.A., B.L. வெகு அழகான சொற்பொழிவு நிகழ்த்தி சம்மேளனத்தைத் திறந்து வைத்தவுடன் சம்மேளனத்தலைவர் அவர்கள் தலைமை உபன்யாசம் செய்தார். A. லக்ஷ்மீபதி அவர்கள் B. A. M. B. C. M. மருந்து காஷிசாஸையைத் திறந்து வைத்தார் "உரோரோகமும் அதன் சிகித்சையும்", என்ற விஷயத்தை வடமொழியில் எழுதி ஸம்மேளனத்தில் படித்த மதுரை, வைத்திய சந்திரிகை ஆசிரியர் அவர்களுக்கு ஓர் தங்கப் பதக்கம் பரிசாக ஸம்மேளனத்தால் அளிக்கப்பட்டது. சில தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு டிசம்பர்மீ 3-ல் சாயங்காலத்தில் வந்த ஞேபசாரத்துடன் சம்மேளனம் முடிவுற்றது. ஷே தங்க பதக்கம் திருச்சி வைத்ய வாசஸ்பதி V. B. நடராஜ சாஸ்திரிகள் அவர்களால் போட்டிப்பரிசைக்காக மண்டலத்தாரிடம் கொடுக்கப்பட்டது.

ஓர் நிருபர்.

திரவியங்களுக்கு எட்டுவித வீரியங்கள் உண்டு. அவையாவன—
தீக்ஷணம், ரூக்ஷம், ஸ்நிக்தம், மிருது, உஷ்ணம், குரு, சீதளம், என்
பவை, சிலர் வீரியம் இருவிதமென்கின்றனர், திரவியங்களின் ரஸம்,
வீர்யம், விபாகம், இவைகளைக் கவனித்து இவைகளுக்குச் சமமான
ரஸவீர்ய விபாகமுள்ள திரவியங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்
டும், நாய்க்துளசியின் ரஸத்தால் ஆயம் முதலிய உலோகங்களை
அகரத்துக் கஜபுடமிட அவை பஸ்மமாகும், வாந்தி முதலிய
தோஷங்கள் காணப்படா.

இனி வமனம் விரோசனம், நஸ்யம், கர்ணபூரணம், ரக்தஸ்ராவம்
ஆக ஐந்து விஷயங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. வம
னம்—வமனம் என்பது வாந்தியாகும், ஆகாரக்குடலைச் சுத்தப்படுத்
தவும் கபரோகங்களிலும் வமன மருந்துகளை உபயோகிக்கவேண்
டும், அதன் முறை சொல்லப்படுகிறது. ஐப்பசி, கார்த்திகை,
ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்களில் வமனம், விரோசனம், இவைகளைச்
செய்யலாம், பலமும், தைரியமும், வமனத்தைத் தாங்க தகுதியை
யும் உடையவர்களுக்கும் கபநோய், ஓக்காளம், இவைகளிலும்
வமனம் செய்துவைக்கவேண்டும், பேலும் விஷநோய், மூலைப்பால்
ரோகங்கள், அக்னிமந்தம், யானைக்கால், அர்புகம், ஹிருதயநோய்
குஷ்டம், அக்கி, பிரமேஹம், அஜீர்ணம், கிருதிகுப்பு, விதாரிகா
என்ற நோய், கண்டமாலை, காஸம், சுவாஸம், பினஸம், மண்ட
நோய், அபஸ்மாசம், ஜவரம், பைத்தியம், ரக்தாதிஸாரம், நாஸா
பாகம், தாலுபாகம், ஓஷ்டபாகம், காதங்களில் ஒழுகுதல், அதிஜிஹ்
வா, கலசணம், அநிஸாரம், பித்தநோய், கபநோய், மேதோரோகம்
அரோசகம், ஆகிய இவைகளில் வமனம்செய்து வைக்கலாம். திமிர
நோய், குண்மம், மகோதரம், சரீரம் இளைப்பு, மிகவயதானவன்
கர்ப்பினி, சரீரம் பெருத்தவன், காயமுள்ளவன், தாங்காதவன்,
இளம்வயது, பயந்தவன், ஆகிய இந்நிலைமைகளில் வமனம்செய்து
வைக்கக்கூடாது. எட்டு தடவைகள் வமனம் வருமாகில்
உத்தமம், அல்லது பித்தநீர்வருமளவு வமனமும் உத்தமம்,
ஆறுதடவை மத்தமம், நான்குதடவை அகமம், மூன்றுதடவை
மருந்து—திப்பினி, மருக்காளக்காய், இந்த இவைகளைப் பொறு

செய்து கபநோய்களில் ஐஜீர்ணஜலத்தடனும், பேப்புடல், ஆடா
தோடை, வேப்பம்பட்டை. இந்தப்பொடிகளுடன் சேர்த்து பித்த
நோய்களில் குளிர்த்தஜலத்தடனும், வாதகபநோய்களில் மருக்காளங்
காயைப் பாலுடனும், அஜீர்ண நோயில் இந்துப்புடன் சேர்த்து
உஷ்ண ஜலத்தடனும் உபயோகிக்க வேண்டும். வேறு நூல்கள்
கூறுவதாவது—பேப்புடல், வேம்பு இவைகளின் கஷாயம், அல்லது
நெய்யும் இந்துப்பும், அம்லபித்த நோயில் வமனமருந்தாக உபயோகிக்
கலாம், சிரஸ், தொண்டை, ஹிருதயம், இவையின் நேர்மை, அக்னி
திபனம், இலகுத்தன்மை, கபபித்தங்களின் தணிவு, ஆகிய இவை
வமனமருந்து உடம்பில் நன்றாகப்பற்றியதற்கு லக்ஷணங்களாம்.
வமனம் செய்தவன் பகல் மூன்றுமணிக்குமேல் பசியெடுத்த பிறகு
பாசிப்பயறு, சம்பா, அறுபதாங்குருவை, மனதிற்கு பிடித்த மாமிச
ரஸம், ஆகிய இவைகளால் சித்தமான கஞ்சியைக் குடிக்கவேண்டும்.
அஜீர்ணம், பச்சை ஜலம், சரீரப்பயிற்சி, ஸ்திரீசங்கம், அப்யஸகம்,
கோபம், ஆகிய இவைகளை ஒரு நாள் விலக்கவேண்டும். இனி விரே
சனம் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்நேஹ ஸ்வேதங்களும், வமனமும்
செய்தபிறகு நல்ல விரேசன மருந்து உபயோகிக்கவேண்டும். முத
லில் வமனம் செய்யாமல் விரேசனத்திற்குக்கொடுத்தால் ஆமாசயத்தி
லுள்ள கபம் சிழி இறங்கி கிரஹணியைக் கெடுத்தவிடும். அக்னி
மந்தம், சரீரகனம், அல்லது ரக்த சீதபேதி இவைகளை விளைவித்
தும், பாசன மருந்துகளால் அந்த கபத்தைப் பாகப்படுத்த வேண்
டும். ஸ்நேஹம் செய்வித்துப் பிறகு வமனமும், ஸ்வேதம் செய்து
வைத்து விரேசனமும் கொடுப்பது முறையாகும். சித்திரை, வை
காசி, ஐப்பிசி, கார்த்திகை மாதங்களில் விரேசனம் செய்துவைக்க
வேண்டும். தீராத நோய்களில் வேறு மாதங்களிலும் விரேசனம்
செய்யலாம். பித்தநோய் ஆமநோய், மகோதரம், வயிற்றுப்பொருமல்
இவைகளில் கோஷ்டம் (குடல்) சுத்திக்காக விரேசனம் கொடுக்க
வேண்டும். லங்கனம், பாசனம், இம்முறைகளால் விலகும்வியாதி
கள் திரும்பிவரக்கூடும், சோகனங்களால் வேறுபடுத்தப்பட்ட நோய்
கள் மறுபடியும் தலைகாட்டா. விரேசனத்திற்குத் தகுதியற்றவர்
களைவிட—பூலூர், கிழவார், அதிகமாக ஸ்நேஹபானம் செய்தவன்,
அப்யஸன், சிரணமுள்ளவன், களைத்தவன், தாகம் கொண்டவன்,

பருத்த சரீரமுள்ளவன், கர்ப்பினி, நவஜாதமுள்ளவன், பிரசவித்த
வன், மந்தாக்னி, மதாத்யயம் என்ற நோயுள்ளவன், குண்பாய்ந்த
வன், பசையற்றவன், ஆகிய இவர்கள் விரோசனத்திற்குத்தகுதி
யுள்ளவர்களாவன—பசுமய காய்ச்சல், விஷபிடை, வாதாகத்தம்,
பயுந்தரம், மூலம், பாண்டு. மகோதரம், கிரந்தி, ஹி நுதபரோகம்,
அரோசகம், யோனி ரோகங்கள், பிரமேஹம், குன்மம், பிலீஹை
விரணம், வித்ரதி, வார்தி, புண்கள், குஷ்டம், காது நோய்,
மூக்குநோய், சிரோரோகம், முகரோகம் ஆசனவாய் ரோகம், விக்க
ரோகம், விக்கம், கண்ணோய், கிருமி, சூதாரம், அக்னி, இவைகளால்
உண்டாகும் நோய்கள், வலி, மூததிர அடைப்பு, ஆகிய இவைகள்,
இனி விரோசன மருந்துகள் சொல்லப்படுகின்றன—(1) ஆமணக்கு
எண்ணெயுடன் துருமடங்கு திரிபலை கஷாயம் அல்லது பசுவின்பால்
சோத்துச் சாப்பிட பேதியாகும். (2) சிவதை வெப்பாலையரிசி,
திப்பிலி, சுக்கு, திராசைஷ, தேன், ஆகிய இவைகள் பழைகாலத்
திற்கு ஏற்ற விரோசனம். குறிப்பு—சிவதைப்பொடி கால்தோலா,
மற்ற நான்கு சரக்குகளும் சேர்ந்து முக்கால் தோலா, இவைகளைப்
பொடிசெய்து தேனில் குழைத்துச் சாப்பிடவும், அல்லது நான்கு
தோலா திராசைஷப்பழத்தை வீசம்படி பச்சைஜலத்தில் போட்டு
சிலமணி ஊறவைத்துப்பிறகு கையால் திராசைஷையைப் பிசைந்து
சக்கையைத் தள்ளிவிட்டு அதில் கொஞ்சம் தேன் சேர்த்து முன்
சொன்ன அளவுப்படி பொடியைப்போட்டு கலக்கிச் சாப்பிடவும்.
(3) சிவதை, சிறுகாஞ்சொரி, கோரைக்கிழங்கு, சர்க்கரை, விலா
மிச்சவேர், சந்தனம், அதிமதுரம், இவைகளைப் பொடிசெய்து முன்
போல திராசைஷ ரசம் எடுத்து அதில் கலக்கிச் சாப்பிடவும், இது
ஐப்பிசி கார்த்திகை மாதங்களுக்கு ஏற்றது. குறிப்பு—சிவதைப்
பொடி கால்தோலா, மற்ற ஆறு சரக்குகளும், மொததத்தில் முக்
கால்தோலா எடுத்துக்கொள்ளவும் (4) திப்பிலி, சுக்கு, இந்துப்பு,
விருத்ததாரகம், சிவதை, இவைகளைப் பொடிசெய்து தேனில்
குழைத்துச் சாப்பிடவும். மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி
இம்மாதங்களுக்கு ஏற்றது. குறிப்பு—சிவதை கால்தோலா, மற்ற
நான்கு சரக்குகளும் சேர்ந்து மொததத்தில் முக்கால்தோலா எடுத்
துக்கொள்ளவும் (5) சிவதை, சர்க்கரை, வகைக்குக் கால்தோலா

எடுத்துத்தண்ணீரில் கலக்கிச்சாப்பிடவும். ஆனி, ஆடி, மாதங்
களுக்கு ஏற்றது. வேறு நூல் கூறுவதாவது—வாதரோகத்தில்
ஆமணக்கு எண்ணையும், திராசைநீர், ரஸம், பசும்பால், நெய், நீர்,
இவைகள் பித்தநோய்களிலும், திரிபலா கஷாயத்தில் வெல்லம்
சேர்த்து கபநோய்களிலும், பாலும் கடுக்காயும், திரிதோஷங்களிலும்
சிறந்த விரேசனங்கள். வேறு நூல் கூறுவதாவது—திப்பிலி
தோலா ஒன்று, தேசாவரம் தோலா இரண்டு, கடுக்காய் தோலார்
நான்கு, இவைகளைப் பொடிசெய்து ஒரு தோலா பொடியை சுடு
நீரில் சாப்பிட விரேசனமாகும். வேறு நூல் கூறுவதாவது—கடுக்
காய்தோலா இரண்டு, சிவதை தோலா மூன்று, சுக்கு தோலா
இரண்டு, இந்துப்பு தேர்லா இரண்டு, இவைகளைப் பொடிசெய்த ஒரு
தோலா பொடியை வெண்ணீரில் கலக்கிச்சாப்பிட சுக விரேசன
மாகும். கடுக்காய், இந்துப்பு, திப்பிலி, இவைகளைப் பொடிசெய்து
வெண்ணீரில் கலக்கிச்சாப்பிட விரேசனமாகும். இதற்கு நாராசகம்
எனப்பெயர். ‘தேசம்’ என்ற விதைகைய திரிபலை கஷாயந்தின்று
நாகப்பூ பொடியுடன் சாப்பிட பேதியாகும். இதற்கு விதிந்ர வித்
யாதரம் எனப்பெயர். குறிப்பு—தேசம் என்ற விதை விளக்க
வில்லை. இனி நேர்வாளவித்து சேர்ந்த விரேசனம் முந்திக்
கொல்லப்படுகின்றன. விங்கம், வெங்காரம், இந்துப்பு, திரிகடு,
திரிபலை, குரிபகார்தி விதை, வாய்விளங்கம், பெருங்காயம், ஒமம்,
இவை வகைக்குத் தோலா ஒன்று. நேர்வாள வித்து தோலா ௧½,
இவைகளைக் கலவத்திவிட்டு எலுமிச்சம்பழ ரசத்தால் அரைத்து
மிளகு அளவு வெண்ணீர் அனுபானத்தில் கொடுக்கவும். தயிர் அன்
னம் பத்தியமாகக்கொள்ளவும். உதரம், பாண்டு, வீக்கம், வீக்கத்
துடன் கூடிய மகோதரம், மகோதரம், சகல ஜ்வரங்கள், ஆகிய
இவைகளில் கொடுக்கலாம். இதற்கு மேகநாதம் எனப்பெயர். இம்
மருந்தை உட்கொண்ட பிறகு தண்ணீரால் கண்களைத் துடைத்துக்
கொண்டு, வாசனையை முகூர்த்து, தாம்பூலம் போட்டுக்கொள்ளவும்.
காற்றில் அலையக்கூடாது, மல மூத்திரங்களை அடக்கக்கூடாது,
தூங்கக்கூடாது, குளிர்ந்தநீரைத் தொடக்கூடாது, அவசியமாகில்
வெண்ணீரைக்குடிக்கவேண்டும். விரேசனம் சாப்பிட்டவர்களுக்கு
கிங்கிரிய பலம், புத்திக்கூர்மை, அகனிதீபனம், தாதுபலம், ஆயுள்

விருத்தி, ஆகிய இவை உண்டாகும். விரோசனம் சாப்பிட்டவர்கள் காற்றில் அலைதல், குளிர்ந்த நீர், அப்பங்கம், அஜீர்ணம், சரீர்ப் பயிற்சி, ஸ்திரீசங்கம், இவைகளை விலக்கவேண்டும். சம்பா அரிசி, அருபதாங் குருவையரிசி, பாசிப்பயறு முதலியவைகளால் தயாரிக்கப் பட்ட கஞ்சியை உபயோகிக்க வேண்டும். பேதி அதிகம் போனால் மூர்ச்சை, அடிதள்ளுதல், வலி, கபநோய், ஆகிய இவை யுண்டாகும். மாமிசம் கமுகிய நீர்போலவும், மேதஸ் போலவும், அல்லது ரக்தமாகவும் விரோசிக்கும், இந்நிலைமையில் நோயாளியை குளிர்ந்த நீரால் அல்லது அரிசிகமுகிய நீரால் நனைத்து மாமாப்பட்டையை அரைத்து அந்த விழுதால் நாபி பிரதேசத்தில் தடவ பேதி நிற்கும். இனி நஸ்யம் சொல்லப்படுகிறது. சுக்கு வெல்லம் அல்லது இந்துப்பு திப்பிலிகளை ஜலம்விட்டு அரைத்தவிழுது, இவைகளால் நஸ்யம் செய்யலாம். குறிப்பு—முன் சொன்ன சரக்குகளைச் சமயிடை விடுத்து ஜலம்விட்டதை அந்த விழுதை வஸ்திரத்தில் கட்டி திரவத்தை நாசிகளில் பிழியவேண்டும். மூக்குநோய், முகரோகம், கழுத்து நரம்புகள், ஹனுபாகம் அதாவது சாதாரணமாக மோவாய் கட்டை என வழங்கும் பிரதேசம் தோள்பட்டை, ஆகிய இவைகளில் காணும் ரோகங்கள் சிரோரோகம், கண்ணோய், தொண்டை நோய், காதுநோய், ஆகிய இவைகளில் நஸ்யம் செய்யலாம். சாப்பிட்டவுடனும் ஸ்நானம் செய்தவுடனும் நஸ்யம் செய்யலாகாது. நஸ்யம் செய்தவுடன் ஸ்நானத்தையும் கோபம் முதலியவைகளையும் விலக்கவேண்டும் இனி கர்ணபூரணம் சொல்லப்படுகிறது. காதுகளில் மருந்துகளைப்போடுவது கர்ணபூரணமெனப்படும். மாமிச சஸம் முதலியவைகளால் கர்ணபூரணம் செய்யவேண்டும். ஆகாரத்திற்கு முந்தி ஷை கர்ணபூரணம் செய்யவேண்டும். தைலம் முதலியவைகளால் கர்ணபூரணம் ரூரியாஸ்தத்திற்குப்பிறகு செய்யப்படவேண்டும். ஒருபக்கமாகசாய்ந்து படுக்கவைத்து நோயாளியின் காதுபாகத்தை முதலில் ஸ்வேதனம் செய்யவேண்டும்பிறகுமுத்திரம்(பசுமுதலியவைகளில்) எண்ணை, மாமிசம், இவைகளை அல்பச்சூட்டுடன் காதுகளில் விடவேண்டும். நோய்கள் இல்லாமல் ஆரோக்யமுள்ளவன்கர்ணபூரணத்

தை நூறுமாத்திரைகாலமும், காதநோய்களில் முன்னூறு மாத்
 ரைகாலமும், சிதிராரோகங்களில் முன்னூறு மாத்திரை காலமும்
 வைத்திருக்கவேண்டும், முன் சொன்ன கால அளவுப்படி கர்ணபூ
 ணத்தை அப்படியே வைத்திருக்கவேண்டும். கர்ணபூணம்செய்த
 கொள்ளுவதால் அரைச்செவிடு, முடிச்செவிடு, முதலியவை அணு
 கா. கீழே சொன்ன மாத்திரைகளின் கால அளவு சொல்லப்படு
 கிறது. வலதுகாலை மடக்கி வலது கையால் முழங்காலைச் சுற்றி
 ஓர் “சொடக்கு”ப்போடும் கால அளவை மாத்திரை என்பர், இதை
 கொட்டுங்கால அளவை மாத்திரை என்கிறார் சொல்லுவார்கள்.
 இனி ரக்தஸ்ருதி அதாவது ரக்தக்குழாயிலிருந்து ரக்தத்தை வெள
 யேற்றாதல் சொல்லப்படுகிறது. வியாதியில்லாதவன் ஐப்புசி கார்
 திகை மாதங்களில் ரக்தஸ்ருதி செய்துகொள்ள வேண்டும். சர்
 வியாதிகள், கிரந்திகள் முதலியன அணுகா. இந்திர கோபம் என்
 பட்டுப்பூச்சிபோன்ற நிறமுள்ளதும் ஆமணக்கு எண்ணை போ
 தாரை விழாமல் ஜலம்போன்ற தாரையுள்ளதாகவும், இருக்கும் ர
 மே இயற்கையானது. வீக்கம், எரிச்சல், அவயவவேக்காடு, வ
 ரக்தம், டீஷ்டம், கடினமான வாதநோய், கைரோகங்கள், பூசை
 கால், வாதம், கிரந்தி, அர்ப்புதம், கண்டமாலை, ஷூத்ரரோகங்க
 ரக்தாதிபந்தம், விதாரி, ஸ்தனரோகங்கள், உடம்பு இளைப்பு, சரீர
 கனத்தல், கண்ணோய், தந்திரா, சீழ்பினிசம், முக எரிச்சல், மட்டு
 நோய், பிஸிதை, அக்கி, விப்புருதி, புண்கள், காத, உதடு, முக
 இவைகளில் காணும், வேக்காடு, எரிச்சல், தலைநோய், உப்தம்ச
 என்ற விக்கநோய், ரக்தபித்தம், இவைகளில் ரக்தஸ்ருதி செய்
 வேண்டும். பசுவிற்கொட்டி, அட்டை, அலாபு, ஆகியஇவைகளால்
 முறையே ளாதபித்த கபநோய்களில் ரக்தத்தை வெளியேற்ற வேண்
 டும். இரண்டு தோஷங்கள், மூன்று தோஷங்களால் உண்டாகும்
 நோய்களில் “பதம்” என்ற ஆயுதங்களாலும், ரக்தக்குழாயைக்
 குத்தியும் ரக்த ஸ்ருதி செய்யவேண்டும். பசுவின் தொம்பால்பத்த
 ஆங்குலவரையிலும், அட்டைகளால் ஓர் முழந்தாத்திலும், அலாப
 வால் 12 ஆங்குலம் வரையிலும் உள்ள ரக்தமும் சுத்தம் கருகி.
 பதம் என்பதால் ஓர் ஆங்குலம்வரையிலும் ரக்தம், ரக்தக்குழா
 யைக் குத்துவதால் சர்வாங்க ரக்தம் ஸ்ருதி

